

Szósty krok

GRUPY MODLITWY W ŻYCIU KOŚCIOŁA

KOMENTARZ BIBLIJNY

“Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał - aby wszystko dał wam Ojciec, o cokolwiek Go poprosicie w imię moje.” (J 15, 16)

W noc Wielkiego Czwartku, w Wieczerniku, Jezus objawia i przekazuje apostołom sekret, dzięki któremu On będzie zawsze obecny: “Miłujcie się wzajemnie, tak jak Ja was umiłowalem” (J 15). Na podstawie tej tajemnicy Kościół zawsze wierzył w obecność “Jezusa pośród”. Cała siła Kościoła, wszystkie jego owoce mogą opierać się tylko na wzajemnej miłości. Bycie wysłuchanym przez Boga i doświadczanie Jego Obecności nie zależy od bycia pięknym, dobrym, zdolnym i skutecznym, ale od zdolności do wzajemnej akceptacji różnorodności. Należymy do Kościoła nie dlatego, że “wybraliśmy”, a więc oczekujemy wynagrodzenia, ale dlatego, że zostaliśmy “wybrani” przez Boga takimi, jakimi jesteśmy, abyśmy byli kochani przez Niego i przez naszych braci i siostry. Stąd siła i skuteczność modlitwy i dzieł miłosierdzia. Kto modli się w miłości, jest z pewnością wysłuchany, a tym samym jest w stanie rozczulić Boga jeszcze bardziej w jego czułości.

DUCHOWOŚĆ

“Gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich”. Wspólna modlitwa jest dla chrześcijanina koniecznością, a nie opcjonalnym dodatkiem. Ta modlitwa ma sens, jeśli jesteśmy Kościołem, mistycznym ciałem Chrystusa. Nasza gotowość do przyjęcia drugiego człowieka i do przeżywania z nim drogi jest znakiem, że żyjemy prawdziwą modlitwą, która prowadzi nas do pełnej relacji z Ojcem i Synem, i Duchem Świętym.

Z listu Ojca Pio do Antonietty Vona (Epist. III, s. 839)

Po miłości naszego Pana, polecam ci miłość Kościoła, jego Oblubienicy i naszej Matki; tej drogiej i słodkiej gołąbicy, która sama może zrodzić gołąbki i gołębiczki Oblubieńcowi. Dziękuj Bogu sto razy dziennie, że jesteś córeczką Kościoła. Popatrz na Oblubieńca i Oblubienicę, i powiedz do Oblubieńca „O, jesteś Oblubieńcem pięknej Oblubienicy”, a do Oblubienicy: „Ach, jesteś Oblubienicą boskiego Oblubieńca!”. Miej wielkie współczucie dla wszystkich duszpasterzy i kaznodziejów Kościoła, dla wszystkich uzdrowicieli dusz, i zobacz, moje dziecko, jak oni są rozproszeni po całej ziemi, nie ma bowiem na świecie regionu, gdzie nie ma ich wielu. Módl się za nich do Boga, aby zbawiając samych siebie, mogli owocnie przyczynić się do zdrowia dusz. W tym błagam cię też, abyś nigdy nie zapomniała o mnie, kiedy stoisz przed Jezusem, bo On daje mi wielkie pragnienie, żeby nigdy nie zapomnieć o twojej duszy.

Miłość do Kościoła i wierność papieżowi to dwa punkty odniesienia dla duchowości, którą żył Ojciec Pio i którą chciał, aby żyli jego duchowi synowie i córki. Sprzeciwianie się nauce Kościoła, lekceważenie Jego Świątobliwości Papieża lub własnego biskupa oznaczało dla Ojca Pio zerwanie z nim.

Od początku istnienia Grupy Modlitwy musiały być prowadzone przez kapłana; był to warunek, który Ojciec Pio postawił im, aby mogły być uznane. Obecność kierownika duchowego pozwala mieć pewność, że wspólnie przeżywana modlitwa jest rzeczywiście darem i służbą na rzecz Kościoła lokalnego. Nie zawsze jest możliwe, aby kierownik duchowy poświęcał swoją uwagę wyłącznie Grupie lub odprawiał liturgię wyłącznie dla Grupy, ważne jest, aby członkowie Grupy utożsamiali się z kapłanem, nominowanym przez biskupa, który pomoże im przeżywać ich charyzmat w służbie Kościoła.

POZNAJEMY OJCA PIO

- ❖ 24 września 1975 roku Grupy Modlitwy przebywały w Rzymie na trzecim międzynarodowym kongresie, na zakończenie którego uczestniczyły w audiencji generalnej Pawła VI, który powiedział: «Ojciec Pio, pośród wielu dobrych i wielkich rzeczy, które uczynił, sprawił, że powstał ten strumień ludzi, którzy się modlą, którzy za jego przykładem i w nadziei na jego duchową pomoc, poświęcają się życiu chrześcijańskiemu, polegającemu na komunii w modlitwie, miłości, ubóstwie ducha i energii chrześcijańskiego powołania».

- ❖ 25 czerwca 1978 roku, na krótko przed śmiercią, Paweł VI, podczas audyencji dla Świętego Kolegium Kardynałów, powiedział: «Powstały gorliwe wspólnoty i grupy modlitwy. Są to małe komórki życia kościelnego, często dyskretne lub wręcz ignorowane, które rozsiewają w naszym świecie ożywczy tlen duchowych wyżyn».
- ❖ 1 października 1983 roku Jan Paweł II spotkał się z Grupami Modlitwy w Rzymie, w Sali Nervi: «Wy, którzy należycie do Grup Modlitwy, zamierzacie współdziałać w osiągnięciu Królestwa Bożego zgodnie z nauką Jezusa streszczoną w modlitwie "Ojcze Nasz", a wyrażoną w prośbie "przyjdź Królestwo Twoje". Tym, co charakteryzuje waszą współpracę, jest świadomość, że pierwszym niezbędnym środkiem do szerzenia Królestwa Bożego w umysłach i duszach jest nieustanna, pokorna i oddana modlitwa».
- ❖ 23 maja 1987 roku Jan Paweł II odbywa wizytę duszpasterską w Apulii. W San Giovanni Rotondo spotyka się z chorymi, lekarzami z Domu Ulgi w Cierpieniu i Grupami Modlitwy.
- ❖ 29 września 1990 roku Jan Paweł II ponownie spotkał się z Grupami Modlitwy: "Idźcie za przykładem Ojca Pio, naśladowując jego nieustanne poszukiwanie bliskości z Panem, bo to jest jedyna tajemnica życia duchowego. Podążajcie, jak on, drogą autentycznego nawrócenia, dobrowolnej pokuty i ufne go zawierzenia się Opatrzności.
- ❖ 2 maja 1999 roku, podczas beatyfikacji Ojca Pio: Jan Paweł II w swojej homilii powiedział: «Wielu, dzięki osobistemu lub pośredniemu spotkaniu z Ojcem Pio, odkryło na nowo wiarę; w jego szkole, w każdym zakątku świata, mnożyły się Grupy Modlitwy».
- ❖ 16 czerwca 2002 roku, podczas kanonizacji Ojca Pio na Placu św. Piotra, Jan Paweł II jeszcze raz podkreślił: «W istocie, ostateczną racją apostołską skuteczności Ojca Pio, głębokim korzeniem tak owocnej duchowości jest intymne i nieustanne zjednoczenie z Bogiem, którego wymownym świadectwem były długie godziny spędzane na modlitwie. [...] Ten podstawowy rys jego duchowości, jest kontynuowany w założonych przez niego «Grupach Modlitwy», które ofiarują Kościołowi i społeczeństwu ogromny wkład modlitwy nieustannej i pełnej ufności. Z modlitwą Ojca Pio łączyła się następnie intensywna działalność charytatywna, której nadzwyczajnym wyrazem jest "Dom Ulgi w Cierpieniu". Modlitwa i miłosierdzie – oto niezwykle konkretna synteza nauczania Ojca Pio, które dzisiaj jest wszystkim na nowo przypominane».
- ❖ 21 czerwca 2009 roku papież Benedykt XVI przybył z wizytą duszpasterską do San Giovanni Rotondo. Z tej okazji powiedział: «Drodzy przyjaciele, Bracia Mniejsi Kapucyni, członkowie Grup Modlitwy i wszyscy wierni, jesteście spadkobiercami Ojca Pio, a dziedzictwem, które wam pozostawił, jest świętość».
- ❖ 6 lutego 2016 roku, z okazji Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia, Jubileuszu Grup Modlitwy Ojca Pio, papież Franciszek na Placu św. Piotra powiedział: «Dziękuję wam za wasze zaangażowanie, zachęcam was, żeby Grupy Modlitwy były "centralami miłosierdzia" - centralami zawsze otwartymi i aktywnymi, które pokorną mocą modlitwy pozyskują Boże światło dla świata i siłę miłości dla Kościoła».
- ❖ 17 marca 2018 roku papież Franciszek, podczas wizyty duszpasterskiej w Pietrelcinie i San Giovanni Rotondo, powiedział: «Modlitwa jest gestem miłości, jest przebywaniem z Bogiem i zanoszeniem Mu życia świata: jest nieodzownym uczynkiem miłosierdzia co do duszy. A jeśli nie powierzamy Panu braci, problemów, to któż to uczyni? Kto będzie się wstawiał, kto zatroszczy się, aby zapukać do serca Boga, aby otworzyć bramę miłosierdzia dla potrzebującej ludzkości? Dlatego Ojciec Pio pozostawił nam Grupy Modlitwy».

ŚWIAT OJCA PIO: *Modlitwa w jedności z Ojcem Świętym*

Początki Grup Modlitwy Ojca Pio sięgają roku 1948, podczas gdy w roku następnym odnotowano już pewne grupy braci, którzy spotykali się raz lub dwa razy w miesiącu, aby wspólnie odmawiać różaniec. W momencie, kiedy Ojciec Pio chciał odpowiedzieć na liczne apele Piusa XII, wzywające do wspólnej modlitwy, słowo Grupa przeważało nad wieloma innymi nazwami, takimi jak: «szuk modlących się i pokutujących», «zastęp pobożnych», «wspólnota braterska». Ojciec Pio, który chciał natychmiast odpowiedzieć na gorący apel Papieża, myślał o Grupach Modlitwy jako o 'pomocie', stałym i ciągłym wsparciu, poprzez modlitwę, dla Domu Ulgi w Cierpieniu. Grupy, których oficjalne powołanie nastąpiło w sierpniu 1950 roku, miały być «wzorem», tzn. miały 'troszczyć się' zawsze poprzez wspólną modlitwę, pod kierunkiem kapłana i za zgodą biskupa, o formację duchową i duchowy wzrost wszystkich członków Grupy, aby stać się przykładem życia chrześcijańskiego.

PRZEDSTAWIENIE GRUP MODLITWY OJCA PIO: *W posłuszeństwie Matce Kościoła*

Za potwierdzenie powstania nowej Grupy Modlitwy odpowiedzialny jest Dyrektor Generalny Grup Modlitwy, który wydaje dyplom przynależności za pośrednictwem Międzynarodowego Centrum Grup Modlitwy w San Giovanni Rotondo. Warunki powstania nowej grupy są następujące:

- obecność kapłana, który zobowiązuje się być asystentem duchowym Grupy;
- określony kościół, w którym spotyka się Grupa (najlepiej kościół parafialny);
- rozsądny okres przygotowania uzgodniony z kierownikiem duchowym i koordynatorem diecezjalnym lub regionalnym;
- aprobatą biskupa diecezjalnego.